

Nars Alderen, saa er det besynderligt at ville have denne Bestemmelse her, som ikke kan tjene til Andet end til at være en Udvei for Folk, som ikke synes om Tjenesten — der er ikke saa behageligt i disse Verntaarne, Kanonstudenene gjøre Ondt i Dreene —, her har man saa en Vei, ad hvilken man kan slippe bort. Det glæder mig ret meget, at jeg faaer Leilighed til at talke det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, fordi han ved at forklare, hvorledes jeg misforstod Endringsforslaget, derved høit og lydeligt har sagt, at naar de Paagjældende f. Ex. forlangte Udsættelse den 1ste October, saa kunde man meget godt sende dem bort den 15de September. (Berg: Ganske vist, det ligger ligefrem i Forslaget). Seg sagde det kun for at faa den Udtalelse fra det ærede Medlem, og det glæder mig, at mit lille Krigspuds er fuldstændig lykkedes. Naar et æret Medlem har sagt, at jeg havde udtalt, at det var nogle Skipperne, som loffede Sømandene fra Tjenesten ved at love dem en god Hyre, saa har jeg ikke nævnt et Ord derom, det ville alle Medlemmer have hørt. Det ærede Medlem maa have seet i den Betænkning, som han selv har været med til at underskrive, der staaer det omtalte Udtryk, hvis Betydning iøvrigt er let at see. Seg har den højeste Agtelse og Ærbødighed for Skipperne og for Skipperlauget, og jeg seer ikke mindste Galt deri, at en Skipper, naar han synes om en Matros siger til ham: Vent Dig af Din Ret, Du har Lov til at forlange Udsættelse, saa giver jeg Dig saa og saa meget Mere i Hyre. Seg synes ikke, der er noget Uvigtigt deri. Man gjør noget Bignende mange Gang i det daglige Liv, idet man, naar man ønsker at beholde et Tjende, giver det højere Løn, end en Anden vil give det. Seg har ikke tænkt paa at sige noget Fornærmeligt om de Herrer Skipperne, nei, ikke i mindste Maade. — Naar det ærede Medlem her foran (Luzen) finder sig foranlediget til at holde paa Underændringsforslaget under Nr. 55, saaledes at altsaa Udsættelse kun skal være bortfaldende i Krigstid, da forandrer dette mig meget. Naar det i Tilfælde af Krigsberedskab er nødvendigt, at en overordentlig Indkaldelse af befarent Mandskab finder Sted, saa mener altsaa det ærede Med-

lem, at det skal være rigtigt, at Udsættelsen skal være vedblive. Seg kan ikke nægte, at det har forbauset mig i høi Grad at høre dette, netop af det ærede Medlem. De Herrer ville see, at der udtrykkeligt under Nr. 57 er foreslaaet, at Paragraphen skal affattes saaledes: „Naar det i Tilfælde af Krigsberedskab eller af andre særlige Grunde er nødvendigt, at en overordentlig Indkaldelse af befarent Mandskab finder Sted o. s. v.“ Derved have vi nok som tydet paa, at det ikke skal være Noget, der sædvanligvis skal kunne finde Sted, og da der ovenikjøbet skal være to aarlige Indkaldelser, saa vil det let indsees, at man ikke falder paa uden virkelig Nødvendighed at foretage en overordentlig Indkaldelse, og det vilde da være urimeligt, naar i saadanne paatrængende Tilfælde Søfolk skal have Ret til at forlange Udsættelse, for at slippe bort i det Dieblis, man havde meest Brug for ham.

Justitsministeren: Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 46, som gaar ud paa, at ingen Børnepligtig imod sin Villie kan befales til at være Officersoppasser, skal jeg bemærke, at jeg allerede ved første Behandling har udtalt, at jeg ikke havde Noget imod en saadan Bestemmelse, men jeg maa dog tilstaae, at de Grunde, jeg har hørt fremsøre af den ærede Ordfører, forekomme mig at tale meget stærkt for, at Bestemmelsen ikke er i den Grad hensigtsmæssig eller nødvendig, som den var, inden Hærløven vedtoges. Dette skal jeg imidlertid henstille, og jeg modsætter mig selvfølgelig ikke Forslaget. Derimod maa jeg bestemt erklære mig imod det Endringsforslag, som er stillet af et æret Medlem under Nr. 51. Det forekommer mig, at der er anført saa gyldige Grunde derimod ogsaa af den ærede Ordfører for Udvalget, og det har glædet mig at høre, at Udvalgets øvrige Medlemmer alle ere enige med ham i den Opfattelse, han har gjort gjældende. Seg kan ikke forstaae, hvorfor den ærede Rigsbogsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har saa ringe Tillid til, at Regjeringen vil tage Villighedshensyn, naar der i enkelte Tilfælde fremkommer et Duffe af en Børnepligtig om at komme over i Søruellen. Hvorfor har han en saa bestemt Mistillid til,